

- 4) Har sagsøgeren, selskabet, i en situation, som den der foreligger i tvisten i hovedsagen, ret til fradrag af indgående moms ved køb af en fast ejendom — en toetagers lejlighed i Sofia?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 5. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-164/11)

(2011/C 186/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2003/96/EF (¹), idet den på trods af udløbet af den i direktivets artikel 18, stk. 10, andet afsnit, fastsatte overgangsperiode ikke har vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at tilpasse sit system for beskatning af elektricitet til direktivets bestemmelser.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I stævningen har Kommissionen gjort gældende, at sagsøgte endnu ikke, på trods af udløbet af overgangsperioden den 1. januar 2009, har tilpasset alle dele af sit system for beskatning af elektricitet til direktivets bestemmelser. Ifølge de franske myndigheder gennemfører lov nr. 2010-1488 af 7. december 2010, der blev vedtaget og trådte i kraft efter udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, ovennævnte direktivs bestemmelser i national ret. Ifølge Kommissionen skal den gives medhold i sin påstand henset til forholdene i gældende national ret på tidspunktet for udløbet af fristen i den begrundede udtalelse.

Kommissionen har anført, at Frankrig under alle omstændigheder stadig ikke har tilpasset alle dele af sit system for beskatning af elektricitet for at bringe det i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Sagsøger afviser derfor de nationale myndigheders argument om, at direktivet ikke forbyder afgiftsforhøjelser alt efter, hvilket geografisk område der er tale om. Direktivet opstiller derimod princippet om en enkelt sats for det samlede elforbrug i en medlemsstat og anfører udtømmende undtagelserne til dette princip i artikel 5, 14, 15 og 17.

Kommissionen har desuden afvist det standpunkt, som de franske myndigheder forfægter, hvorefter denne »tariferingsdifferentiering« hverken medfører en risiko for svig, indebærer en ekstra byrde for de erhvervsdrivende eller udgør en hindring for adgangen til markedet for udenlandske leverandører.

(¹) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 18. april 2011 — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI) mod Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Sag C-179/11)

(2011/C 186/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Sagsøgt: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Præjudicielle spørgsmål

1) Garanterer Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 (¹) de ansøgere, for hvilke en medlemsstat, der har modtaget en asylansøgning, i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 (²) beslutter, at det er dens opfattelse, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, at de har ret til de minimumsmottagelsesforhold, som direktivet fastsætter, så længe proceduren for forsørgelse eller fornyet forsørgelse verserer for denne anden medlemsstat?

2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

- a) Ophører den forpligtelse, som påhviler den første medlemsstat til at garantere minimumsmottagelsesforholdene, da på det tidspunkt, hvor modtagerstaten træffer afgørelse om godkendelse af faktisk at forsøge eller atter at forsøge asylsøgeren, eller på et hvilket som helst andet tidspunkt?

- b) Hvilken medlemsstat har da pligt til at bære den økonomiske byrde i forbindelse med tilrådighedstilførelsen af minimumsmottagelsesforholdene i denne periode?

(¹) Rådets direktiv 2003/9/EF af 27.1.2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (EUT L 31, s. 18).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18.2.2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1).

Appel iværksat den 15. april 2011 af Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 3. februar 2011 i sag T-33/05, Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-181/11 P)

(2011/C 186/24)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) (ved advokater M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra og Á. Givaja Sanz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerende dom ophæves.
- Kommissionens beslutning K(2004) 4030 endelig af 20. oktober 2004 om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, [EF] (sag COMP/C.38.238/B.2 — Rådobak — Spanien) annulleres.
- Subsidiært, den i den anfægtede beslutnings artikel 3 pålagte bøde nedsættes ved at fastsætte det nye bødebæbeløb til 1 000 EUR, og, mere subsidiært, i tilfælde af, at den pålagte bøde ikke er den samme som den, der er pålagt producenterne, fastsættes bøden til 2 905 200 EUR, hvilket resultat er nået med en nedsættelse med 40 % på grund af formildende omstændigheder til maksimumsgrænsen på 10 % af omsætningen, med forbehold for den efterfølgende gældende nedsættelse for Cetarsa i medfør af dennes samarbejde ved undersøgelsen, således som det er blevet anerkendt af Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten i den anfægtede dom har begået en retlig fejl i forbindelse med de nationale retsfor-skrifters indvirkning på lovligheden af Cetarsas adfærd.

Appellanten har ligeledes gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at foretage en urigtig gengivelse af elementerne i den på tidspunktet for overtrædelsen gældende nationale lovgivning, hvilket ledte Retten til fejlagtigt at konkludere, at forarbejdningsevirkningernes adfærd var mere skadelig end den adfærd, der var udvist af producenterne, samt at forarbejdningsevirkningerne med deres handlinger gik ud over, hvad de retlige rammer tillod.

Endelig har appellanten gjort gældende, at til forskel fra de øvrige involverede virksomheder har den bødenedsættelse, som er tildelt i medfør af den af den nationale lovgivning forårsagede usikkerhed, ikke haft nogen indvirkning på beregningen af den Cetarsa pålagte bøde.

Sag anlagt den 18. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-184/11)

(2011/C 186/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens beslutning 2002/820/EF af 11. juli 2001 om den spanske stats støtteordning til fordel for virksomheder i Álava i form af et nedslag i skatten på 45 % af investeringsbeløbet (EFT L 296, s. 1), Kommissionens beslutning 2002/892/EF af 11. juli 2001 om den spanske stats støtteordning for nyoprettede virksomheder i Álava (EUT L 314, s. 1), Kommissionens beslutning 2003/27/EF af 11. juli 2001 om den spanske stats støtteordning til fordel for virksomheder i Vizcaya i form af et nedslag i skatten på 45 % af investeringsbeløbet (EFT L 17, s. 1), Kommissionens beslutning 2002/806/EF af 11. juli 2001 om den spanske stats støtteordning for nyoprettede